

τοῦ λεγομένου πεπέρεος, μασσῶντες αὐτὴν καλῶς καὶ θέτοντες ἔπειτα εἰς ἀγγεῖα, ὅπου διέρχεται διὰ βρά-
σεως παρομοίᾳς μετὰ τὴν τοῦ μούστου, τὸ δὲ ῥευστὸν
στραγγίζουσι καὶ φυλάττουσι εἰς ἀγγεῖα διὰ ποτόν!

καὶ οἱ τάφοι, εἰς τοὺς ὁποίους θάπτουσι τοὺς νε-
κρούς των.

Ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνεκαλύφθησαν, δὲν εἶ-
ναι ἐξηκριθωμένης, τὸ δὲ 1842 κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν

Πολεμιστὴς κάτοικος τῶν Μαρκουεσσῶν νήσων.

Ἡ κατάχρησις τοῦ ποτοῦ τούτου παράγει λέπρα ν
ἢ φ θ ί σ ι ν.

Τὰ ἐνδύματά των κατασκευάζουσι ἐκ τοῦ φλοιοῦ
τῆς μωρέας, ἀφθόνως φυομένης ἐκεῖ. Αἱ δὲ κατοικίαι
των εἶναι μικραὶ χαμηλαὶ (3—5 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπι-
φάνειαν τοῦ ἐδάφους) καλύβαι σκεπασμέναι μετὰ φύλλα
κοκκονοδένδρου. Τὴν αὐτὴν κατασκευὴν καὶ ὄψιν ἔχουσι

Γάλλων, καὶ ἤδη εἶναι ὑπὸ τὴν Γαλλίαν. Διάφοροί
προσπάθειαι πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των κα-
τεστάλησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων, καὶ ἐπὶ Ναπολέοντος
τοῦ Γ'. ἐστέλλοντο ἐκεῖ οἱ καταδικαζόμενοι εἰς βα-
ρείας ποινάς.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἐντόπιον πολεμιστὴν
ἐν πλήρει πανοπλίᾳ.